

**Oświadczenie złożone
przez senatora Piotra Kaletę
na 71. posiedzeniu Senatu
w dniu 3 marca 2011 r.**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Niniejsze oświadczenie składam w związku z apelem otrzymanym od Związku Represjonowanych Politycznie Żołnierzy-Górników z Tarnobrzega. Dotyczy on problemu byłych żołnierzy górników, którzy w czasach PRL w ramach zastępczej służby wojskowej byli przymusowo kierowani do pracy w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu. Wspomniane prace przebiegały w systemie trójzmianowym, w bardzo ciężkich warunkach, po szesnaście, a nawet po dwadzieścia godzin na dobę. Z tego powodu wielu z nich straciło życie, a niektórzy zostali inwalidami.

Żołnierze ci czują się dyskryminowani, a przecież szkody zostały im wyrządzone przez państwo i to państwo ponosi za nie odpowiedzialność moralną i cywilną.

Ustawa z dnia 2 września 1994 r. (DzU Nr 111) i ustawa z dnia 10 września 1999 r. (DzU Nr 80) uznają, że był to szczególny rodzaj represji z przyczyn politycznych. W ustawach tych jest zapis przyznający wspomnianym żołnierzom dodatek w wysokości dodatku kombatanckiego.

Paradoksem jest fakt, że osoby te nie mogą korzystać z przepisów ustawy o kombatantach, a żołnierze górnicy, którzy w wyniku represji politycznych i przymusowej pracy w kopalniach stali się inwalidami i z tego tytułu pobierają rentę wojskową, nie mogą korzystać z przepisów art. 46 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. (DzU Nr 210), ze zmianami w ustawie z dnia 14 września 2007 r. (DzU. Nr 166) o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W związku z powyższym zwracam się do Pani Minister z pytaniem. Czy przewidywane jest zrównanie uprawnień żołnierzy górników z uprawnieniami kombatanatów?

Z poważaniem
Piotr Kaleta